

DRABNY (1) *ai*

I sg m drabnym.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. oraz XVI(XVII) w. (błędnie zam. drabinny).

Drabiniasty:

Wyrażenie: »woz drabny«: co go [łuczywa] ná trą [chłopi] álbo nárábią zá dzień/ to zmierzyć wozem kmiącym drábnym/ co żyto wożą GostGosp 86.

Cf DRABINNY

KN